

віти в вузах четвертого рівня акредитації.

Навчальний план (Шифр: 7.02 05 11. Спеціальність: образотворче мистецтво) передбачає з другого курсу спеціалізацію за вибором студента "Креслення", "Декоративно-ужиткове мистецтво", "Дизайн". Це дозволяє випускникам отримати додаткову кваліфікацію "Вчитель декоративно-прикладного мистецтва", "Вчитель креслення", "Вчитель дизайну".

Факультетом підготовлені програми, розроблена кваліфікаційна характеристика й виноги до рівня професійної готовності майбутнього спеціаліста, його діяльності в умовах навчальних закладів різних типів і рівня акредитації та ліцензування.

Фахівцями кафедр факультету (доценти Полторак В.С., Небеснова А.В., Резніченко М.І., Фішер М.В., Риндіна Л.І та інші) опрацьована технологія навчання студентів, яка передбачає теоретичну й практичну підготовку, творчу та педагогічну практику за професійними спрямуваннями.

Модель спеціаліста з фаху визначає мету та завдання, принципи форми і методи навчання, систему контролю, структуру всього процесу навчання студентів на факультеті.

В кваліфікаційній характеристиці випускника визначена соціальний статус й професійні якості майбутнього фахівця.

Освітньо-професійна програма художньо-педагогічної освіти має за мету формування високого рівня загальнокультурної та художньо-професійної підготовки спеціаліста з творчою усвідомленістю своєї майбутньої діяльності. Інтелект фахівця ґрунтується на глибокому знанні історії, теорії та практики світового мистецтва, загально-історичних аспектів розвитку культури.

В період навчання студенти художньо-графічного факультету повинні оволодіти навичками наукової та творчої роботи, знаннями в галузі психолого-педагогічної практики.

Структура моделі підготовки фахівця на художньо-графічному факультеті має ступеневу систему: бакалавр - чотири роки навчання, спеціаліст - п'ять років навчання, потім один рік навчання на ступінь магістра, подальше навчання здійснюється в аспірантурі.

Таким чином, на факультеті визначена структурно-логічна схема моделі навчального процесу, направленої на формування значущих навичок професійної майстерності спеціаліста за напрямком "Образотворче мистецтво", його високого наукового-теоретичного рівня, творчої та методичної готовності до педагогічної діяльності в нових умовах системи навчальних закладів ХІІ століття.

ПРОБЛЕМА УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ

Чебикін О.Я. (Одеса)

Психолого-педагогічна наука постійно знаходиться у пошуці нових підходів до удосконалення системи професійної підготовки сучасного вчителя. Перелік виног, які б вирішили це питання постійно зростає, що це більше ускладнює даний процес. Проведені багаторічні теоретико-експериментальні дослідження дозволили нам сформулювати деякі узагальнюючі напрями щодо побудови системи підготовки сучасних педагогів у вищих навчальних закладах.

Перш за все, це орієнтація системи на підготовку студентів педагогічних інститутів, як:

- організаторів суцільної діяльності;
- будівничих процесу навчання;
- професіоналів, у яких сформований теоретичний засіб мислення.

З нашої точки зору, облік перерахованих напрямків має показувати ґрунтовно переорієнтувати систему навчання у студентів педагогічних інститутів та університетів.

По-перше, з підготовки їх як "адміністраторів" по засобам проведення

занять спеціалістів, які організують і спрямовують різні види спільної діяльності учнів.

По-друге, готувати вчителя не як передавача "інформатора" знань, а як самостійного "проектанта" або розробника учбової діяльності, яка організується з урахуванням конкретних умов.

По-третє, формувати мислення студентів не з орієнтацією на вміння фіксувати, в основному, емпіричні факти та явища, а на основі глибоких змістовних узагальнень розвивати здібності щодо вміння пізнавати суть або ідею, яка лежить в основі цих фактів, явищ.

Забезпечення перерахованих напрямків психологічної підготовки студента буде реальним, якщо процес навчання, що організується, передбачає активне включення студентів у розв'язання фундаментальних проблем школи на рівні науково-дослідної та науково-методичної роботи.

Можливість такого включення є лише тоді, коли при фахових кафедрах функціонують відповідні школи-лабораторії (по типу клінік та лікарень, де функціонують кафедри медичних інститутів), які являються структурними підрозділами вузу.

В конкретному значенні нова ідея не про школу-лабораторію як полігон для педагогічних практик та фрагментних досліджень, а про школи, де досліджуються та апробуються принципово нові системи її функціонування, побудови учбової діяльності. В цих умовах викладач-дослідник вузу виступає як розробник процесу навчання та виховання школярів разом із студентами. При цьому функціонування школи-лабораторії як полігону для експериментальних досліджень ставить викладача кафедри в умови, коли він виступає як розробником процесу навчання як студентів, так і школярів.

До умов, які направлені на підготовку студентів як організаторів суцільної діяльності, відносимо: читання інтегрованого курсу психології. Тобто курс з загальної психології викладається інтегровано з основани соціальної, вікової, педагогічної психології, психодіагностики та інших предметів. Всі практичні заняття проводяться у реальних умовах і носять навчально-дослідний характер. Це дає можливість розглядати і засвоювати різноманітні психічні явища цілісно. Досвід показує, що викладання учбового матеріалу таким чином, дає можливість значно підвищити психологічну готовність студентів не тільки як організаторів суцільної діяльності, але і як розробників процесу навчання. Важливим ми також рахуємо у цьому плані впровадження спеціального практикуму з психологічної підготовки студентів "Основи емоційної регуляції навчальної діяльності", який призначен для формування у студентів навичок діагностики (розпізнавання) станів учнів, а також озброєння їх арсеналом прийомів з регуляції станів в учбовій діяльності.

Як показали дослідження, впровадження спецпрактикуму дозволяє значно розвинути у студентів основні типи емоційної регуляції учбово-професійної діяльності.

Серед умов, направлених на підготовку студентів як розробників процесу навчання є введення спеціального предмету "Основи побудови учбової діяльності", зорієнтованого на науково-методичну та психолого-педагогічну підготовку студентів як розробників різноманітних систем навчання і можливостей їх комбінування та користовування у авторському варіанті.

Важливим ми також рахуємо введення курсу "Організація та проведення психолого-педагогічних досліджень", який передбачає обов'язкове визначення кожним студентом своєї особистої теми дослідження на основі розробки окремих фрагментів побудови учбової діяльності, її обґрунтування.

Результатом цієї творчої діяльності є підготовка авторського уроку, а пізніше, курсової та дипломної роботи.

Що стосується забезпечення умов ціленаправленого формування теоретичного мислення у студентів, то до них ми відносимо введення інтеграційного блоку лекцій з проблем мислення. Тобто, розгляд та осмислення суті різноманітних форм мислення на філософському, психологічному рівнях стосовно до професійно-педагогічної діяльності та інше.

Викладена система с моделями, яка частково апробована і продовжує удосконалюватися у формулюючому психолого-педагогічному експерименті, який проводиться деться викладачами, асистентами та помічниками кафедри педагогіки та психології ОДПІ ім. К.Д.Ушинського.

К ВОПРОСУ О ДИФФЕРЕНЦИАЦИИ ОБУЧЕНИЯ

Риндина Л.И. (Одесса)

Дифференциация обучения приближает нас к проблеме индивидуального подхода в обучении студентов. На художественно-графическом факультете это позволяет более целенаправленно и углубленно развивать творческие способности по одному из видов изобразительного искусства.

Педагогический аспект проблемы: качественно различные программы, ведущие к дифференциации студентов, и, как следствие, и одновременно причина: и условие - дифференциация преподавателей.

В специализированных группах занятия никоим образом не должны дублировать общеакадемические. В них должны отразиться основные творческие направления. К примеру, в живописи студент должен освоить достижения изобразительно-пластического языка основных творческих направлений, школ, художников-мастеров.

Изучение наследия знаменитых студентов со значением изменений форм в связи с поставленной задачей, учит находить изображения соразмерности различных форм между собой, цветовые возможности данной системы, соотношение форм изображаемого предмета и фона и т.д.

В этой связи возникает необходимость специальных кафедр:

- обобщить опыт и подвести под него научную основу с целью дальнейшего исследования форм и методов совершенствования учебного процесса;
- разработать программы по всем направлениям специализации;
- разработать методические рекомендации и создать учебные пособия;
- разработать методику определения способностей и устойчивого интереса студентов к выбору соответствующего направления специализации.

Введение узкой специализации на 4-5 курсах обогатит академическую живопись, позволит глубже понять законы композиции, живописную пластику, понять то или иное направление, избежать подражания, в конечном счете расширит и обогатит знания студентов, усовершенствует учебный процесс на художественно-графическом факультете.

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ПРИЕМЫ ПОВЫШЕНИЯ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ КОМФОРТНОСТИ УЧЕБНОГО ПРОЦЕССА.

Головская И.Г., Кедик В.Г. (Одесса)

С появлением специализированных школ, лицеев и гимназий перед психологической наукой появился ряд проблем, требующих срочного решения. Одна из них - сохранение психического здоровья учащихся в условиях огромного потока информации и его давления на неокрепшую психику ребенка.

Проведенные исследования показали, что одной из причин переутомления, в частности эмоционально-волевой сферы школьников, является несоответствие методов, приемов и условий обучения уровню ее развития.

Анализ результатов проведенного исследования позволил установить тесные корреляционные связи показателей учебно-познавательной активности с уровнем эмоциональной комфортности на уроке.

Несомненно, что одним из новообразований младшего школьного возраста